

Una pau desarmada i desarmadora

Romà Casanova, bisbe de Vic

No podem perdre l'oportunitat d'acollir el missatge del Sant Pare amb motiu de la Jornada Mundial de la Pau, celebrada el proper 1 de gener. I, en concret, fer una reflexió sobre «una pau desarmada i desarmadora», lema que acompanya el mestratge de Lleó XIV des de les seves primeres paraules el dia de la seva elecció: «La pau sigui amb vosaltres.» Aquesta és la pau de Crist ressuscitat, una pau desarmada i una pau desarmadora, humil i perseverant. Prové de Déu, de Déu que ens estima a tots incondicionalment.»

Davant la violència i la por del món actual, estem cridats a viure i construir una pau concreta, confiada i activa.

Els cristians som els qui hem acollit les paraules de Jesús en la seva resurrecció: *Pau a vosaltres*. Paraules que han donat molt de fruit en tantes i tantes persones al llarg de la història, essent testimonis que l'obra de Crist en el món continua, «esdevenint fins i tot més perceptible i lluminosa en la foscor dels temps». La fe en el Ressuscitat ens ha de fer descobrir més i més que «la pau existeix, vol habitar-nos, té el poder suau d'il·luminar i eixamplar la intel·ligència, resisteix a la violència i la venç»; i això enmig d'un drama que Francesc, papa, va definir com a «tercera guerra mundial a trossos».

La tenebra no ens ha de fer oblidar la llum. Hem de deixar que l'esperança s'obri pas en el nostre cor i en les nostres existències. La pau és una opció personal que cal conrear i defensar, des d'aquell convenciment de sant Agustí: «Si voleu atreure els altres vers la pau, sigueu els primers a posseir-la i retenir-la. Que cremi en vosaltres el que poseïu per a encendre-ho en els altres» (*Sermó*, 357, 3). Hem

d'estar ben convençuts que la pau no és un ideal inabastable. Quan manquen les idees, es trenquen els ponts, es fa un relat que justifica l'agressivitat —oblidant on és capaç d'arribar la humanitat—, quan es cau en una obsessió permanent de defensa i de seguretat, l'únic que resta és el que estem veient: una cursa desaforada de despeses militars, assolint la xifra del 2,5 % del PIB mundial.

És aquest el camí de l'autèntica humanitat? Doncs, no. Com podem no voler la pau, tot mirant els nostres fills, els més petits, els més febles? La pau no és un ideal inabastable. Hem de ser capaços d'un desarmament integral, el qual suposa fer desaparèixer la psicosis bèl·lica i fer néixer la confiança recíproca com a primer pas per a la pau. I el repte de cada comunitat cristiana és convertir-se en «casa de la pau» on s'aprèn a desactivar l'hostilitat mitjançant el diàleg, on es practica la justícia i la pau».

